

Articolul 65 alineatul (3) - Informații privind modalitatea de stabilire, în conformitate cu dreptul național, a efectelor hotărârilor menționate la articolul 65 alineatul (2) din Regulament

Nu se aplică.

Articolul 75 litera (a) - denumirea și datele de contact ale instanțelor cărora trebuie să le fie adresate cererile în temeiul articolului 36 alineatul (2), al articolului 45 alineatul (4) și al articolului 47 alineatul (1)

Instanțele districtuale au competență materială.

Instanța districtuală cu competență teritorială se stabilește după cum urmează:

În cazul în care s-a dispus deja executarea unei hotărâri, competența teritorială revine instanței care emite și pune în executare ordinul. Normele de competență națională care reglementează executarea judiciară sunt prevăzute în Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă (articolul 252).

În cazul în care s-a dispus deja instituirea unui sechestr (*exekuce*), competența teritorială revine instanței care decide instituirea sechestrului [instanța de executare (*exekuční soud*)]. Normele pentru stabilirea instanței de executare sunt prevăzute în Legea nr. 120/2001 privind executorii judecătorești și activitățile de executare silită [Codul de executare silită (*exekuční řád*)] (articolul 45).

În cazul în care nu a fost dispusă executarea unei hotărâri sau instituirea unui sechestr, competența în procedură revine instanței care ar fi competență pentru executarea deciziei (a se vedea punctul 1 de mai sus) sau care ar fi instanța de executare (a se vedea punctul 2 de mai sus).

Lista tuturor instanțelor districtuale, inclusiv datele de contact actualizate, este disponibilă pe [site-ul web al Ministerului Justiției](#).

Articolul 75 litera (b) - denumirea și datele de contact ale instanțelor înaintea cărora se introduce o cale de atac împotriva deciziei privind cererea de refuz al executării în temeiul articolului 49 alineatul (2)

Calea de atac se introduce la instanța a cărei decizie este contestată (Această instanță trimite calea de atac la instanța competentă să judece calea de atac respectivă).

Competența materială în procedura căii de atac revine instanțelor regionale. Competența teritorială revine instanței regionale în a cărei jurisdicție se află instanța districtuală care a hotărât în primă instanță cu privire la cererea de refuz al executării (sau cu privire la procedura de recunoaștere sau de refuz al recunoașterii).

Articolul 75 litera (c) - denumirea și datele de contact ale instanțelor înaintea cărora trebuie introdusă orice cale de atac ulterioară în temeiul articolului 50

Se pot utiliza numai măsuri de remediere extraordinare, și anume:

acțiunile în anulare (*žaloba pro zmatečnost*), în conformitate cu articolul 229 și următoarele din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă;

acțiunile care au ca obiect redeschiderea procedurii (*žaloba na obnovu řízení*), în conformitate cu articolul 228 și următoarele din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă;

recursurile (*dovolání*), în conformitate cu articolul 236 și următoarele din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă.

Toate măsurile de remediere extraordinare menționate sunt formulate în fața instanței care a hotărât în primă instanță cu privire la cererea de refuz al executării (sau cu privire la procedurile de recunoaștere sau de refuz al recunoașterii).

Curtea Supremă este competentă să soluționeze procedurile de recurs (*řízení o dovolání*). Instanța care a hotărât în primă instanță este competentă să soluționeze acțiunile care au ca obiect redeschiderea procedurii (*řízení na obnovu řízení*). Instanța care a hotărât în primă instanță este competentă să soluționeze acțiunile în anulare (*řízení o žalobě pro zmatečnost*) în anumite cauze, în timp ce Curtea de Apel este competentă să soluționeze alte acțiuni de acest tip (a se vedea articolul 235a din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă).

Articolul 75 litera (d) - limbile acceptate pentru traducerea certificatelor privind hotărârile, instrumentele autentice și tranzacțiile judiciare

Limba slovacă.

Articolul 76 alineatul (1) litera (a) - normele de competență menționate la articolul 5 alineatul (2) și la articolul 6 alineatul (2) din regulament

Legea nr. 91/2012 privind dreptul internațional privat, în special articolul 6.

Articolul 76 alineatul (1) litera (b) - normele privind citarea părților terțe menționate la articolul 65 din regulament

Nu se aplică.

Articolul 76 alineatul (1) litera (c) - convențiile menționate la articolul 69 din regulament.

Acordul dintre Republica Populară Bulgaria și Republica Socialistă Cehoslovacă privind asistența juridică și reglementarea relațiilor juridice în materia dreptului civil, a dreptului familiei și a dreptului penal (Sofia, 25 noiembrie 1976);

Tratatul dintre Republica Socialistă Cehoslovacă și Republica Cipru privind asistența juridică în materie civilă și penală (Nicosia, 23 aprilie 1982);

Tratatul dintre Republica Socialistă Cehoslovacă și Republica Elenă privind asistența juridică în materie civilă și penală (Atena, 22 octombrie 1980);

Tratatul dintre Republica Socialistă Cehoslovacă și Regatul Spaniei privind asistența juridică, recunoașterea și executarea hotărârilor instanțelor în materie civilă (Madrid, 4 mai 1987);

Tratatul dintre guvernul Republicii Socialiste Cehoslovace și guvernul Republicii Franceze privind asistența juridică și recunoașterea și executarea hotărârilor în materia dreptului civil, a dreptului familiei și a dreptului comercial (Paris, 10 mai 1984);

Tratatul dintre Republica Socialistă Cehoslovacă și Republica Populară Ungară privind asistența juridică și reglementarea relațiilor juridice în materia dreptului civil, a dreptului familiei și a dreptului penal (Bratislava, 28 martie 1989);

Tratatul dintre Republica Socialistă Cehoslovacă și Republica Italiană privind asistența juridică în materie civilă și penală (Praga, 6 decembrie 1985);

Tratatul dintre Republica Socialistă Cehoslovacă și Republica Populară Polonă privind asistența juridică și reglementarea relațiilor juridice în materia dreptului civil, a dreptului familiei, a dreptului muncii și a dreptului penal (Varșovia, 21 decembrie 1987), în sensul Tratatului dintre Republica Cehă și

Republica Polonă de modificare și completare a Tratatului dintre Republica Socialistă Cehoslovacă și Republica Populară Polonă privind asistența juridică și reglementarea relațiilor juridice în materia dreptului civil, a dreptului familiei, a dreptului muncii și a dreptului penal, semnat la Varșovia la data de 21 decembrie 1987 (Mojmírovce, 30 octombrie 2003);

Convenția dintre Republica Cehoslovacă și Portugalia privind recunoașterea și executarea hotărârilor instanțelor (Lisabona, 23 noiembrie 1927);

Tratatul dintre Republica Cehă și România privind asistența juridică în materie civilă (București, 11 iulie 1994);

Tratatul dintre Republica Socialistă Cehoslovacă și Republica Socialistă Federativă Iugoslavia privind reglementarea relațiilor juridice în cauze de drept civil, de dreptul familiei și de drept penal (Belgrad, 20 ianuarie 1964);

Tratatul dintre Republica Cehă și Republica Slovacă privind asistența juridică furnizată de autoritățile judiciare și privind reglementarea anumitor relații juridice în materie civilă și penală (Praga, 29 octombrie 1992).

Ultima actualizare: 25/09/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.